

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **M. M .** , bytem X, zastoupeného JUDr. Vandou Bieleckou, advokátkou se sídlem Pavlovova 8, Havířov-Město, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.dubna 2009 číslo X, **o plný invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- IV. Odměna zástupkyně žalobce JUDr. Vandy Bielecké, advokátky se sídlem Havířov-Město, Pavlovova 8 **se určuje v částce 8.608,- Kč** a bude proplacena ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2009, kterým mu byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 25.3.2009 není

plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50%. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil a v žalobě uvedl, že je od narození hluchoněmý a tudíž má velmi ztížené možnosti uplatnit se v pracovním procesu. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Usnesením ze dne 28.8.2009 ustanovil soud žalobci k jeho žádosti zástupkyni z řad advokátů JUDr. Vandu Bieleckou.

Usnesením ze dne 13.7.2010 byla žalobci ustanovena tlumočnice ze znakové řeči Bc. Pavlína Zarubová.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 14.4.2009.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 15.7.2009 navrhovala provedení posudku příslušné posudkové komise MPSV ČR.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 25.3.2009 při lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly VII, oddíl B, položky 1 – celkem 50% a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., je pouze částečně invalidní dle ust. § 44 odst. 1 citovaného zákona.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 16.4.2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. M. M., ORL vyšetření, rtg páteře a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Karviné. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla dne názoru posudkové komise surdomutita, s dobrou sociabilitou. Toto rozhodnutí zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole VII, oddílu B, položce 1, kdy v rámci uvedeného rozmezí 35%-60% posudková komise hodnotila celkově 50% poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Toto zdravotní postižení je v příloze č. 4 uvedené pod odd. A, položkou 4, písm. a) a jde o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky, nešlo o postižení uvedené v položce 3, nikdy nešlo o sociální dezintegraci žalobce a proto dále komise nezvyšovala procentní hodnocení dle § 6 odst. 4 cit. vyhlášky.

Na základě námitek, uvedených žalobcem u ústního jednání dne 23.8.2010 byl ve věci vypracován srovnávací posudek PK MPSV ČR v Praze ze dne 11.10.2010. PK dospěla k závěru, že u žalobce šlo o postižení značně ztěžující obecné životní

podmínky dle příl. č. 4 uvedené v oddílu A, odst. 4, písm. a) vyhlášky 284/1995 Sb., v platném znění a že tedy žalobce nebyl plně invalidní, byl pouze částečně invalidní dle § 44 odst. 2 zák. č. 155/1995 Sb. Na rozdíl od PK MPSV ČR v Ostravě uvedla PK MPSV ČR v Praze, že jde o postižení oboustrannou praktickou hluchotou a nikoli o hodnocení dle kapitoly VII, oddíl B, položka 3 přílohy č. 2 k citované vyhlášce, jelikož psychiatrické vyšetření MUDr. Koziarové ze dne 26.11.2009 nesvědčilo pro sociální dezintegraci.

K dalším námitkám žalobce vzneseným u ústního jednání dne 10.1.2011 byl ve věci ustanoven znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. P. H. Z obsahu znaleckého posudku, který vypracoval dne 14.6.2011 za spolupráce ordináře pro foniatrii MUDr. I. M. bylo zjištěno, že žalobce trpí vrozenou hluchoněmostí, která se věkovou konstantou zhoršila natolik, že dorozumění s okolím (které je předpokladem profesního zapojení), je prakticky vyloučeno. Psychiatrický nález konstatuje specifickou osobnostní strukturu se zvýraznělou emoční labilností, sklonem k depresivnímu prožívání, následně tudíž i k sociální, pracovní i osobnostní dezintegraci. Tento stav byl již ke dni 14.4.2009 a je platný doposud. Hluchoněmost je u žalobce vrozená, depresivní prožívání a sociální, pracovní a osobnostní dezintegrace pozvolna narůstala a byla patrna již ke dni 14.4.2009. Oba uvedené entity, tj. vrozená hluchoněmost, věkové progredující, i depresivní prožívání se sociální, profesní o i osobnostní dezintegrací byly ke dni 14.4.2009 tak závažné, že způsobovaly závažný a trvalý pokles soustavné výdělečné činnosti žalobce natolik, že byly vytvořeny podmínky pro přidělení plného invalidního důchodu. Na sociální dezintegraci (kterou lze vidět i jako dezintegraci pracovní a osobnostní) se podílela jak vrozená a věkově zhoršená hluchoněmost, tak osobnostní struktura s emoční labilností, depresivním, protrahovaným prožíváním, kde nepříznivé profesní i sociální podmínky hrály závažnou roli.

Krajský soud poté vyžádal další srovnávací posudek PK MPSV ČR v Praze, který tato komise vypracovala dne 21.7.2011. V tomto posudku se zejména vyjádřila k závěrům znaleckého posudku MUDr. P. H. Členem této komise byla lékařka z oboru psychiatrie MUDr. A. Č., která uvedla k závěrům znaleckého posudku MUDr. P. H., že apriori nelze soudit, že osobnost všech senzoricky deprivovaných jedinců je emočně více labilní. Další životní dráha žalobce byla úspěšná, naučil se profesním dovednostem strojního zámečnicka a toto povolání jej uspokojovalo, dokázal založit rodinu, vychovat 2 děti a udržet stabilizovanou rodinu. Těžko lze takto charakterizovaný osud hodnotit jako osud sociální dezintegrovaného člověka. Vrozená hluchoněmost je stav, se kterým se žalobce vyrovnával celý život a v zaměstnání byl akceptován. To, že ztratil zaměstnání, je bolestná zkušenost, avšak z tohoto nevyplývá apriori sociální dysfunkčnost. K vyjádření MUDr. I. M. se členka komise vyjádřila tak, že neví, proč bylo před 30 lety zjevné, že žalobce „dozraje do plné invalidity“, ani to „že několik měsíců po ztrátě zaměstnání již ztratil své schopnosti k výkonu povolání, která předtím úspěšně vykonával“. K nálezu psychiatricky MUDr. P. K. z 26.11.2009 uvedla, že není jasné, z čeho soudí, že pracovní potenciál žalobce je vyčerpán, když komunikuje přes tlumočnicki znakové řeči, orientace je kompletně

správná, je lucidní, psychomotorické tempo v normě, odpovědi adekvátní bez deprese, v situační zátěži při ztrátě práce a nulových pracovních příležitostech sociabilitace vcelku dobrá, v reakci na stres afektivní labilita, iritabilita, kolísání nálad bez defektu kognitivních a mestických funkcí. Komise dále uvedla, že ze znaleckého posudku není zjevné, o jaké zhoršení dorozumění se v případě žalobce k datu vydání rozhodnutí jedná, když již v roce 1981 byl schopen komunikovat pouze ve znakové řeči a písmem. Nebyla a není prokázána porucha jeho intelektu, osobnosti či jiné duševní event. tělesné postižení znemožňující komunikaci písmem. Nelze tedy vyvodit závěr, že není schopen pracovního zařazení, když s omezenými komunikačními schopnostmi vykonával profesi, které se vyučil, řadu let a má v oboru bohaté zkušenosti. Jeho jednání po propouštění ze zaměstnání v prosinci 2008 pro sociální dezintegraci nesvědčí. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky dle přílohy č. 4 oddíl A, odst. 4, písm. a) vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce částečně invalidní.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2009 z obsahu posudkového spisu žalobkyně vedeného u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 16.4.2010 a ze srovnávacích posudků posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 11.10.2010 a 21.7.2011, ze znaleckého posudku MUDr. P.H. ze dne 14.6.2011.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zdp“) je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zdp se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 43 zákona číslo 155/1995 Sb. má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidní a

- a) získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky (příloha č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb.).

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, kterou jsou oprávněny nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze dne 21.7.2011. Soud má za to, že v tomto srovnávacím posudku se pražská komise vypořádala se všemi námitkami uváděnými žalobcem v jednotlivých fázích řízení, včetně detailního vyjádření k vypracovanému znaleckému posudku MUDr. P. H.. Posudky PK MPSV ČR v Praze reagovaly v plné míře na všechny navrhované důkazy a z provedených lékařských nálezů vyhodnotily, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení sluchu oboustrannou praktickou hluchotou hodnocené dle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Tato komise také na rozdíl od posudkové komise MPSV ČR v Ostravě hodnotila toto postižení jako značně ztěžující obecné životní podmínky uvedené v citované příloze č. 4 oddílu A, odst. 4, písm. a). Žalobce byl tedy schopen vykonávat práci s využitím získané kvalifikace, avšak nebyl schopen práce, kde je nutná slovní komunikace a práce s nároky na sluchové funkce. Nebylo hodnoceno dle kapitoly VII, oddílu B, položka 3 přílohy č. 2 vyhlášky 284/1995 Sb., jelikož nejde o sociální dezintegraci žalobce. Žalobce je vyučen, žije rodinným životem a vychoval děti, dlouhodobě pracoval v oboru a po ztrátě zaměstnání si byl schopen hledat práci.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje tento posudek ve znění jeho doplnění za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise PK MPSV ČR v Praze v posudcích uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také stanovila pracovní omezení, která žalobce má. Rovněž je nutno zdůraznit, že při jednání komise byla členkou komise také lékařka – odborný

psychiatr, přičemž komise reagovala na závěry znaleckého posudku vypracovaného znalcem z odvětví psychiatrie.

Dále soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právní stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 14.4.2009 (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

U žalobce se jedná o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nešlo u něj o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Jednalo se tedy u něj o částečnou invaliditu ve smyslu ust. § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. – dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně ztěžoval obecné životní podmínky.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Odměna ustanovené zástupkyni žalobce byla stanovena za 7 úkonů právní služby v řízení o žalobě (příprava a převzetí věci dne 2.9.2009, další jednání s klientem dne 18.11.2009, doplnění žaloby dne 10.12.2009, účast u jednání dne 12.7.201, 23.8.2010, 10.1.2011 a 26.9.2011) á 500,- Kč dle § 9 odst. 2, § 7 bod 2 a § 11 odst. 1 písm. b), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. tj. 3.500,- Kč a 7x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky á 300,- Kč, tj. 2.100,- Kč, tj. celkem 5.600,- Kč. Dále advokátce byla přiznána náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3, a to za účast u ústního jednání soudu dne 12.7.2010 dvě půlhodiny á 100,- Kč, tj. 200,- Kč, u jednání dne 23.8.2010 – 200,- Kč, dne 10.1.2011 – 200,- Kč a dne 26.9.2011 – 200,- Kč, tj. celkem 800,- Kč. Dále bylo přiznáno cestovné osobním automobilem X, a to za 4 cesty z Havířova a zpět k jednání soudu, jak jsou shora uvedena (průměrná spotřeba 5,5 l/100 km, průměrná cena nafty 30,80 Kč, koeficient 5,5 Kč/1 km). Částka za jízdné činí tedy 736,- Kč. Zástupkyně žalobce je plátcem DPH dle osvědčení Finančního úřadu v Havířově, a proto jí musela být odměna zvýšena o 20% DPH, tedy o částku 1.472,- Kč. Zástupkyni žalobce tedy celkem náleží celková odměna ve výši 8.608,- Kč. Tato částka bude vyplacena právní zástupkyni z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Ve věci byla přibrána tlumočnice ze znakové řeči, přičemž dle ust. § 36 odst. 2 náklady spojené s přibráním tlumočnicka platí stát.

Pokud jde o náklady státu, zde, ač má podle ustanovení § 60 odst. 4 s. ř. s. stát právo proti neúspěšnému účastníku na náhradu nákladů řízení, které hradil, nebyla státu náhrada těchto nákladů přiznána, neboť hotové výdaje a odměnu za zastupování dle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí stát.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 26. září 2011

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**